# గోదావరిగట్టుమీద

గోదావరి గట్టుమీద జట్కా నడుస్తోంది. రాత్రి పన్నెండు గంటలు దాటింది. వరదల గోదావరి హోరున రొదతో భీభత్సంగా ఉరుముతోంది. దుబ్బుగడ్డి, ఈలచెట్లు, గాలిలో కనరాని దెయ్యాల్లా మసకమసకగా ఊగుతున్నట్లు కనిపిస్తున్నాయి. కెవ్వుమని కేక వినిపించింది. జట్కానడిపే రామయ్య ఒక్క నిమిషం ఆపాడు బండి. ఎవరిదో స్త్రీ అరుపు; కనుచూపు మేరలో ఎవరి అలికిడి కనిపించలేదు. కేక మళ్ళీ వినిపించలేదు. మనోభ్రమ అనుకున్నాడు రామయ్య. తోలుకర్ర ఛళుక్కుమంది. గుఱ్ఱం నడక వేగం హెచ్చింది.

ఆ వూరు డాక్టరుగారు అయిదుమైళ్ళ దూరంలోవున్న తన చెల్లెలు యింటికి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అటకమీంచి క్రింద పడగా చెల్లెలు కాలు విరిగిందని విన్న డాక్టరుగారు చికిత్స చెయ్యాలని బయలుదేరారు. డాక్టరుగారి బండి గుఱ్ఱం కాలు కుంటితో నడవలేకపోయింది. రామయ్యకు తప్పనిసరి అయింది బండి కట్టడం.

ఎనిమిది గంటలకు బయలుదేరిన రామయ్య తిరిగి డాక్టరుగారితో పదిగంటలలోగా యింటికి చేరుకోగలననుకున్నాడు. వస్తానన్న డాక్టరుగారు చెల్లెలు బలవంతంవల్ల అక్కడే

ఉండిపోయారు. డాక్టరుగారికోసం ఆగిఆగి చివరకు ఆయన అనుమతితో ఇంటికి ఒంటరిగా బయలుదేరాడు రామయ్య.

అటకమీద గిన్నెలు సర్దుతూంటే ఎవరో పీక పిసికినంత బాధకలిగి, కళ్ళు తిరిగి డాక్టరుగారి చెల్లెలు క్రిందపడిందని తెలిసింది అక్కడ. ఆమెఉన్న యింట్లో ఏదో ఆడదెయ్యం వుందని ఆ గ్రామంలో పుకారు. రాత్రి పదిగంటలు దాటాక గోదావరి గట్టుమీద జనం కనపడరు. దుబ్బుల్లో కొరివిదెయ్యా లున్నాయని, అవి మోసం చేస్తాయని, అల్లా మోసంచేసిన కథలు ఎన్నో ప్రచారంలో ఉన్నాయి ఊళ్ళో. వెంకన్న తట్ట లాక్కుని పారిపోయిందని, కరణంగారి లాల్చీ చించివేసిందని, మునసబును కౌగలించుకుంటే, పదిరోజులు మంచం పట్టాడని, అప్పలమ్మను పట్టుకుని అయిదురోజులు వేధించిందని ఆ గోదావరి గట్టుమీద విహారంచేసే ఒక ఆడదెయ్యం గురించి ఎన్నో పిట్టకథలు జనం చెప్పుకోడం రామయ్యకు బాగా తెలుసు.

ఆ అర్ధరాత్రి స్త్రీ కేక వినపడడంతో రామయ్యకు ఆ కథలన్నీ జ్ఞప్తికి వచ్చాయి. ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది. భయం తెలియని మనిషి కొంచెం వణికి సర్దుకున్నాడు.

జట్కా టకటక నడుస్తోంది గతుకుల గోదావరి రోడ్డు మీద. నక్కల కూతలు దూరాన వినవస్తున్నాయి.

హఠాత్తుగా జట్కాబండిమీద వెనకనుంచి రెండు రాళ్ళు పడ్డాయి. రామయ్యకు కొంచెం కంగారు కలిగింది.

గట్టిగా అరిచాడు 'ఎవరది ?' అని. మళ్ళీ ధ్వని లేదు; రాయి పడలేదు తిరిగి. జట్కా కదిలింది మెల్లిగా.

ఎవరో స్త్రీ మూల్గు దారిపక్కన ఉన్నట్లు జట్కా రామయ్యకు సందేహం కలిగింది. ఊళ్లో ప్రచారంలో ఉన్న దెయ్యపు కథ తనకూ జరుగుతోందని నమ్మాడు. అయినా నిజం తెలుసుకోవా లనుకున్నాడు.

స్త్రీ మూల్గు ఎక్కువైంది. గట్టుదిగువ దుబ్బుగడ్డిల్లోంచి కొరివి దీపాలు చిన్నగా కదులుతున్నాయి. కీచురాళ్ళు కూస్తున్నాయి. గోదావరి గాలి హోరు పెరిగింది.

రామయ్య జట్కా దిగి ఇటుఅటు చూశాడు ధైర్యంగా. ఎవరూ జాడకనిపించలేదు. నిజంగా యిది విపరీతంగానే వుందను కున్నాడు. ఎన్నో కథలు వినడంతప్ప, తాను దెయ్యాన్నెప్పుడూ చూడలేదు. అతనికి దెయ్యాన్ని చూడాలనిపించింది. ఏవో అడుగుల చప్పుడు ! కాని ఏమీ కనపడలేదు రామయ్యకు.

జట్కా మళ్ళీ కదిలింది. రామయ్య ఆలోచనల్లా; 'ఏయ్ జట్కా' వెనకనుంచి స్త్రీ కేక ! రామయ్య ఆశ్చర్య పోయాడు. జట్కా ఆపాడు. ఎవరో ఆమె; తెల్లటి చీరలో ఆ నిశిరాత్రి కదులుతున్న మంచుమబ్బులా ఉంది.

'బండి కడతావా ?' అడిగింది ఆమె.

'ఎక్కడికి' భయంగానే అన్నాడు రామయ్య.

'నేను చెబుతాగా !' ఆమె ఎక్కి కూర్చుంది బండి.

ఆమెవైపు తేరిపార చూశాడు రామయ్య. తలంటు పోసుకున్నట్లు జుట్టు వేలాడుతోంది వెనకాల. సబ్బుతో రుద్దుకున్న ముఖంపైన కుంకుమరేఖ మెరుస్తోంది. ఆమె నవ్వింది. ఆ నవ్వు అతనికి ఎంతో ఆకర్షణ కలిగించింది. రామయ్య భయంగానే నవ్వాడు.

'పోనీయ్!' ఆమె మళ్ళీ నవ్వింది.

జట్కా కదిలింది.

ఆమె వెనకనుంచి రామయ్య వీపుమీద నిమిరినట్లయింది. ఏదో బరువైన చెయ్యి పడింది అతని శరీరంమీద. గుఱ్ఱం మెల్లిగా నడుస్తోంది; జట్కాలో ఏదో వింత బరువున్నట్లు. గోదావరి గట్టుకింది దుబ్బుగడ్డిలో కొఱివిదీపాలు తన జట్కాతో సహా కదులుతున్నట్లున్నాయి. రామయ్యకు పరిస్థితి చాలా విచిత్రంగా తోచింది.

దుబ్బుల పక్కనుంచి గాడిద అరుపు వినిపించింది. ఆ అరుపుకు భయపడినట్లు బండిలోని స్త్రీ రామయ్యని హఠాత్తుగా పట్టుకుని కెవ్వున కేకవేసింది. ఆ కేక మునుపు విన్న స్త్రీ కేకలాగే వుంది. రామయ్యకు అనుమానం పెరిగింది. కాని ఆమె తన్ను పట్టుకున్నప్పుడు మామూలు మానవశరీరం ముట్టుకున్నట్లే వుంది.

ఆమె మెల్లిగా సర్దుకుని మామూలుగా కూర్చుంది బండిలో. తన్ను క్షమించమన్నట్లు రామయ్యవైపు చూసింది

ఆమె. ఆమెతో ఏ సంభాషణ కదిపితే ఏం ప్రమాదమో అన్నట్లు రామయ్య మెల్లిగా బండి నడిపిస్తున్నాడు.

ఊరు మొగ చేరాడు రామయ్య. జట్కా బండి ఆపమంది. గోదావరిగట్టు ప్రక్కనే ఉన్న అమ్మవారి ఆలయంవైపు నడిచింది ఆమె. రామయ్య చేతిలో రూపాయి నాణెం పెట్టింది ఆమె. అది గట్టిగా పట్టుకుని జాగ్రత్తగా చూశాడు ఆ రాత్రి చీకటి వెలుగులో. అది నాణెమే అనే నిర్ధారణకు ఒకవిధంగా వచ్చాడు రామయ్య.

కొరివి దెయ్యాలు మనుష్యులకు ఏమైనా యిస్తే, అవి తాత్కాలికంగా ఆ రూపంలో ఉన్నా, త్వరలో ఆ వస్తువులు మాయమైపోతాయని రామయ్య చాలాసార్లు విన్నాడు. రూపాయి జేబులో వేసుకుని పదిలంగా పట్టుకూర్చున్నాడు.

బండి హఠాత్తుగా గట్టిగా కుదిపింది. కంగారుపడ్డాడు రామయ్య. జారిన తలపాగా ఒంగి తీసుకుని సర్దుకున్నాడు. రోడ్డుమీద పెద్ద గొయ్యిలోంచి బండి నడిచింది. అందుకే అంత కుదుపు అని సర్దుకున్నాడు. డాక్టరుగారితో ఆయన చెల్లెలు ఊరు వెళ్ళేముందు రోడ్డుమీదలేని అంతగతుకు గొయ్యి ఎక్కడనుంచి వచ్చిందని అనుమానపడ్డాడు రామయ్య. వీధి కుక్కలు జోరుగా మొరుగుతున్నాయి. మెల్లిగా యిల్లు చేరుకున్నాడు రామయ్య. ఒంటిగంట దాటింది. గుఱ్ఱాన్ని విప్పి, దొడ్లో కట్టి, బండిని దూరంగా వదిలి ఇంట్లో దూరాడు. భార్య ఆలస్యంగా వచ్చేవేమని పరామర్శచేసింది.

చొక్కా విప్పుకుంటూ జేబు తడిమాడు. రూపాయి కనపడలేదు. రామయ్య ధైర్యం సడలిపోయింది. భార్యని పిల్చి తన ప్రయాణం కథ చెప్పాడు 'అమ్మ బాబోయి! అది నిజంగా దెయ్యమే!' అంటూ దిష్టితీసి పారేసి ఆ వూరి అమ్మవారి కుంకం రామయ్య నుదుటిన పెట్టింది.

అలసిపోయిన రామయ్య కొద్దిగా భోజనంచేసి పడుకున్నాడు. కాని రామయ్యకు నిద్దరపట్టలేదు. జేబులో రూపాయి లేకపోవడం నిజంగా తన బండి ఎక్కిన మనిషి దెయ్యమే అని ఋజువు చేస్తోంది. వింతగా అర్ధరాత్రి అమ్మవారి గుడివైపు, భయంకరమైన గోదావరి వరదల గట్టువైపు నడిచిపోయిన ఆమె తప్పక దయ్యమే అనిపించింది రామయ్యకు. స్త్రీ కేక, కొరివి దీపాల నడక, అతని అనుమానాలను మరీ బలవత్తరం చేశాయి. రాత్రి అంతా పీడకలలు - బండి ఎక్కిన ఆమె బరువైన శరీరం తాకిడి - శరీరం గగుర్పాటు - ఏమిటో మత్తుకలిగి తన శరీరం మీద పెద్ద బరువున్నట్లు భ్రమపడ్డాడు రామయ్య. అదే క్షణంలో కలలోంచి అరిచినట్లు గట్టిగా అరిచేశాడు. నిజంగా దెయ్యాన్ని చూశానని నిశ్చయించుకున్నాడు రామయ్య.

నిద్రపట్టని రాత్రి బరువుగా నడిచింది రామయ్యకు. ఒళ్ళు నొప్పులు చేసింది. కండ్లు మండసాగాయి. సాయంత్రం కాగానే రామయ్యకు జ్వరం వచ్చింది.

రామయ్య భార్యకు భయంవేసింది. సాయంత్రం అమ్మవారిగుడికి పోయి మొక్కుకుంది; భర్త జ్వరం నయంచేయమని.

అతని భయంపోయేలా దీవించమని కుంకం తీసుకెళ్ళింది రామయ్య భార్య.

ఊరిలో వదంతి బయలుదేరింది. రామయ్యకు నిన్న రాత్రి ఆడదెయ్యం కనిపించిందనీ అతనికి జ్వరం వచ్చిందని. రామయ్య తన్ను చూడ్డానికి వచ్చిన స్నేహితులకు చెప్పిన కథ చిలవలు పలవలై ఊరంతా వ్యాపించిపోయింది.

'దెయ్యం పడితే యింకేముంది. జ్వరం ఒక విధంగా తగ్గుతుందా?'

'అర్థరాత్రి ఒక్కడూ గోదావరి గట్టున వెళ్ళటానికి ఎంత ధైర్యంకావాలి ?'

'పాపం ! ఏమౌతుందో రామయ్యకు !'

'రామయ్య భార్య అయిదవతనం నిండుగా ఉండాలిగా.'

ఊరివారి కబుర్లు రామయ్య భార్య చెవిలో పడ్డాయి. మరీ కంగారు పడిందామె. నాల్గురోజులు గడిచినా జ్వరం తగ్గుముఖం పట్టలేదు. రామయ్య ఏవో పలవరింతలుకూడా మొదలెట్టాడు పరధ్యాన్నంగా.

ఒక పొద్దున్న రామయ్య భార్య డాక్టరుగారింటికి పరుగెత్తింది. రామయ్య పరిస్థితి బాగులేదనీ ఒకసారి చూసిపొమ్మని కోరింది. డాక్టరుగారు వచ్చారు. మరొక ఆమె డాక్టరుగారితో వచ్చింది; ఆయన మందుల బేగ్ పట్టుకుని. డాక్టరుగారు రామయ్యను పరీక్షించారు. ఆయన వెనకాలఉన్న ఆమెపై రామయ్య

దృష్టి మొదట పడలేదు. మందులసంచీ అందిమ్మన్నారు డాక్టరు గారు. ఆమె ముందుకు వచ్చింది మందుల సంచీతోటి.

రామయ్య వెర్రికేక పెట్టాడు ఆమెనుచూసి. 'అదే! అదే!' అన్నాడు పరధ్యాన్నంగా. పరిస్థితి అప్పటికే విషమించిం దని లోపల విచారపడ్డారు డాక్టరుగారు.

మంచంమీద ఉన్న రామయ్యని చూసి డాక్టరుతో వచ్చిన స్త్రీ ఆశ్చర్యపోయింది. అతన్ని ఎక్కడో చూసినట్లు అనుమాన పడింది. ఊరిలో తెగబ్రాకుతున్న కథ వింది ఆ స్త్రీ. క్లిష్టపరిస్థితి ఏర్పడిందనిపించింది.

ఒకరోజు డాక్టరుగారు తాపీగా కూర్చుని చుట్ట కాల్చు కుంటుంటే ఆ స్త్రీ వచ్చింది - తనకి వైద్యం తెలుసుననీ, ఏదైనా వుద్యోగం యిప్పించమనీ అడిగింది.

ఆడది సహాయంగాఉంటే తన ప్రాక్టీసు పెరుగుతుం దన్నాశకల్గిన డాక్టరుగారు ఆమెకు చిన్న ఉద్యోగం యిచ్చారు. వసతి సౌకర్యం యిస్తానన్నా ఆమె వద్దని పక్కఊళ్ళో తన బంధుగుల యింట్లో ఉంటున్నానని చెప్పింది. డాక్టరుగారు నమ్మారు. ఆమె ప్రతి సాయంత్రం గోదావరి గట్టుమీంచి వెళ్ళిపోయేది.

డాక్టరుగారు రామయ్య పరిస్థితి పరీక్షించి మందులివ్వ డానికి ఆ స్త్రీనే నియోగించారు. రామయ్య ఆమె కనిపించగానే పెద్దకేకలేస్తూ, చెప్పలేనంత గాభరా చూపించసాగాడు. ఆమె

మౌనంగా మందు యిచ్చి రామయ్యను పరీక్షించి, తక్కిన ఊళ్లో రోగులను చూసి వెళ్ళిపోయేది.

ఆమె మందులిస్తున్న ప్రక్క ఇళ్ళల్లోని రోగులు నయమయ్యారు కాని రామయ్య ఆరోగ్యం పూర్తిగా చెడిపోయింది. డాక్టరుగారుకూడా వచ్చి చూసి యింక బ్రతకడని పెదిమ విరిచేశారు. అతనిలో ఏదో విపరీతమైన భయమేకాని, నిజమైన రోగం లేదంటూరు డాక్టరుగారు. బహుశా నిజంగా దెయ్యం పట్టిందనే అన్నారు ఊరంతా.

రామయ్య భార్య ఆఖరి ప్రయత్నంగా ప్రక్కఊరి భూతవైద్యుని పిలిపించింది అతను వేపకొమ్మలతో రామయ్యను హూనంచేశాడు. ఆ దెబ్బలకు రామయ్య పూర్తిగా కొయ్యబారి మూర్ఛపోయాడు.

కొద్దిసేపటికి తేరుకున్నాడు రామయ్య. చాలా తెలివిగా మాట్లాడాడు. తనకు వైద్యం చెయ్యడానికి వచ్చే స్త్రీ దెయ్యం అని అరిచాడు. కాని తాను చనిపోతున్నానని నిశ్చితంగా చెప్పాడు. ఊరంతా జాగ్రత్త! అని హెచ్చరికచేస్తూ రామయ్య ఒక సాయంత్రం చనిపోయాడు.

ఊరిలో పెద్ద గందరగోళం బయలుదేరింది. ఆ రోజు సాయంత్రమే డాక్టరుగారి ఆసుపత్రి వదిలి గోదావరి గట్టువెపు నడిచిపోయిన స్త్రీ మళ్ళీ ఆ వూళ్లోకి రాలేదు. డాక్టరుగారివద్ద పనిచెయ్యలేదు.

రామయ్యని పొట్టబెట్టుకోడానికే వచ్చిన దొంగదెయ్యం అన్నారంతా ఆమెను.

అమ్మవారి గుడివెనకాల దుబ్బుల్లో ఒకమూల రామయ్య చనిపోయిన రాత్రి ఆమె తలవిరగబోసుకుని ఏడుస్తూ కనిపించింది ఒక ఆసామీకి. రామయ్యను దహనం చెయ్యడానికి గోదావరి దుబ్బుగడ్డి స్మశానంవైపు వచ్చిన గ్రామీణ పెద్దలంతా ఆ ఆసామీ మాటవిని ఆశ్చర్యపోయారు. అటువైపు వెళ్ళారు చూడాలని.

నిజంగా, ఆమే. వారివైపు వెనక్కిచూస్తూ పరుగెత్తి దుబ్బుగడ్డిమధ్య చీకట్లో ఎక్కడో కలిసిపోయింది.

ఊరంతా నిశ్చయించింది రామయ్యను, ఆ ఆడదెయ్యం తినేసిందని.

ఆమె రెండు గంటలదాకా రాత్రి ఏడ్చింది. రామయ్య కాష్టం ఎర్రగా మండుతోంది దూరంగా కొరివి దయ్యంలా. ఆమెకు ఆ పరిస్థితి చాలా విచిత్రంగా ఉంది.

ఎందుకు ఈ వూరు వచ్చినట్లు? ఏమైనట్లు?

ఎదురుగా వరదల గోదావరి భయంకరంగా గర్జిస్తూ పరవళ్లు తొక్కుతోంది.

వెంకటరెడ్డి కొడుకు బసివిరెడ్డి. డాక్టరుగారి చెల్లెలు ఊళ్లోనే వుంటాడు. ఆ స్త్రీ, బసివిరెడ్డి యం. బి. బి. యస్. చదివేరోజుల్లో స్నేహం పెంచుకన్నారు. ప్రేమించుకున్నారు. బసివిరెడ్డి ఆమెను దగాచేయ ప్రయత్నించాడు. ఆమె యిల్లు

విడిచి తెగించి బసివిరెడ్డి ఊరువచ్చి కాపురంపెట్టింది. బసివిరెడ్డి భయపడ్డాడు; ఊరులో తన విషయం పొక్కనీయద్దని, తండ్రికి తెలిస్తే తెగనరుకుతాడని భయం. ఒప్పుకుందామె. తన్ను కలుసుకోమని అభ్యర్థించింది. అమ్మవారి ఆలయం వెనుక రాత్రి పన్నెండు గంటలకు యిద్దరూ కలుసుకుందామన్నారు. ఆమె రాత్రి బయలుదేరింది నిర్భయంగా. దారిలో ముల్లు గుచ్చుకుంది. కేకపెట్టింది కెవ్వుమని; బాధ మెల్లిగా ఎక్కువవుతూంటే మూల్గుతూ నడిచింది. నక్కలు మీదకు వచ్చినట్లు అరుస్తూంటే, రాళ్ళు విసిరింది వాటిపైన. ముందుపోతున్న జట్కా పట్టుకోవాలని గబగబ పరుగులో వెన్నంటింది జట్కాను. బసివిరెడ్డిని కల్సుకోడానికి అప్పటికే ఆలస్యమైందని.

అమ్మవారి ఆలయం వెనుక బసివిరెడ్డి కల్సుకున్నాడు. తియ్యగా మాట్లాడాడు. పెళ్ళిచేసుకుంటాను కాని తన బ్రతుకు అల్లరి చెయ్యవద్దన్నాడు. ఆమెకు కొంత తృప్తికల్గింది. అవకాశం కోసం ఎదురుచూస్తూ డాక్టరువద్ద తాత్కాలికంగా ఉద్యోగంలో చేరింది.

బసివిరెడ్డి ఒకరోజు హఠాత్తుగా తనకి తెలియకుండా ఊరు విడిచి వెళ్ళిపోయాడు. అమెరికా చదువుకు వెళ్ళాడని, బహుశా అయిదేండ్లదాకా రాడని ఊరిలోని వదంతి. ఆమె నిరాశతో మూల్గింది. బ్రతుకు దుర్భరమనిపించింది. ఆ సాయంత్రం తన జీవితాంతం చూడాలనుకుంది. ఆసుపత్రి వదిలి అమ్మవారి గుడికి దూరంగా దుబ్బుల గడ్డిలో మనసార ఏడ్చింది.

రామయ్యా కాష్ఠం మంటలు తగ్గాయి. నిప్పుదూరంగా కణకణ మండుతోంది. అతను చనిపోవడం ఆమెకు చాలా బాధ కలిగించింది. తన గాథ చెప్పుకోలేని పరిస్థితిలో రామయ్యా తన వల్ల మరణం పొందాడు. ఆమెకు జాలికలిగింది.

దూరంగా దుబ్బుగడ్డి పక్కనే ఏవో పొదల్లో అలికిడి వినిపించింది.

ఆమె నిర్భయంగా లేచి నిలబడింది. రామయ్యా ఎదురుగా స్పష్టంగా కనిపించినట్లయింది. దెయ్యాలమీద నమ్మకం లేని ఆమెకు, జీవితంమీద రోత కలిగిన ఆమెకు రామయ్యా స్వరూపం ఏమీ చీకాకు కలిగించలేదు.

కాని మౌనంగా తనవైపు కదులుతూవస్తున్న రామయ్యా స్వరూపం, తప్పించుకోవాలని వెనుకకు అడుగులు వేసింది ఆత్రంగా ఆమె

అడుగులు జారాయి. గోదావరి గట్టు ఎర్రరాళ్ళమీద నుంచి దొర్లిపోయింది ఆమె. గోదావరి వరదల నీరులో ఆమె తేలుతూ రామయ్యా స్వరూపానికి దూరంగా పోయింది.

డాక్టరుగారివద్ద ఆమె కనిపించకపోవడం, రామయ్యా మరణించడం, తర్వాత రామయ్యా గుఱ్ఱంకూడా చనిపోవడం ఆ వూళ్లో పెద్ద కథగా వ్యాపించింది. ఆమె నిజంగా దెయ్యమేనని, రామయ్యాని చంపడానికే వచ్చిందని అంతా నిట్టూర్చారు. రామయ్యా తన గుఱ్ఱాన్ని వెంటబెట్టుకు పోయాడన్నారు.

కాలం గమనంలో ఆవూళ్ళో అందరూ అనుకోసాగారు; గోదావరి గట్టుమీద రాత్రి పన్నెండుగంటలకు ఎవరైనా వెడితే ప్రమాదమని, ఆమె, రామయ్య, జట్కా-బండిలో విహారం చేస్తున్నారని. ఆ కథచెప్పే గ్రామీణులు అంటారు పన్నెండున్నర గంటలకు నిజంగా జట్కా టకటక శబ్దం గోదావరి గట్టుమీద ప్రతిధ్వనిస్తుందని.

ఈ కథకు వాతావరణంకూడా సహకరిస్తోంది. గోదావరి తరంగాల రొద, నక్కలకూత, కీచురాళ్ళ మోత, ఆ ప్రదేశాన్ని నిజంగా భయంకరంగా చేస్తున్నాయి యిప్పటికీ.